

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Velikonoční události mají dopad na celé dějiny lidstva.

HODINA NÁBOŽENSTVÍ

Moc bych si přál, aby se rodiče zajímali o to, co se v náboženství učí ...

25. 3. 2018 / Č. 103

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

vydavatel

Římskokatolická farnost Třešť

redakce

P. Tomáš Caha
Mgr. Květa Zažímalová (KZ)

Další autoři příspěvků

Mgr. Jan Zach (Jan)

autoři fotografií

Veronika Fridrichovská - str. 17
David Zažímal - str. 16, 18
Klára Zažímalová - str. 18

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažímalová

typografická úprava

Mgr. David Zažímal

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 190 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi a kolportéři
z bratrských farností

Vydáváno výlučně pro vnitřní potřeby farností. Neprodejné. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!

STR.	NÁZEV
3	Slovo otce Tomáše
4	Velkopáteční svátek
5	Metanoia
6	Radostnost postní doby
7	Kříž je světlo celého světa
8	Krutý Bůh?
10	Hodina náboženství
11	Ze života farností
12	Literární doporučení nejen k Velikonocům
13	Immaculata
14	Pozvání na velikonoční a svatodušní vigílii
15	Další knížka o modlitbě??
15	.... Knižička, která duši pohladí a úsměv na tváři vyloudí
16	Společně! / Farní kavárna
17	Velikonoční dílny
18	Dětský karneval / Putování za kříži
19	Kalendář / Letos bude Martinská noc
20	Velikonoce ve farnostech

Uzávěrka příštího čísla bude 10. června 2018!
NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 20,- Kč.

S LOVO OTCE TOMÁŠE

Milí farníci,

pomalou nám končí postní doba. Nejdůležitějším obdobím církevního roku jsou události Svatého týdne, tzv. Velikonoční třídenní. Ten, kdo má maturitu, ví, co se děje ve svatáku, že jsou to dny plné učení a nervů a očekávání vítězného dne, až to bude za námi. Malou útěchou je, že když to nevyjde, tak se maturita může opakovat. Ale v životě to vždy neplatí. Jsou chvíle, které jsou neopakovatelné, a jde někdy skutečně o všechno. Buď a nebo.

Nedávno skončily zimní olympijské hry v Jižní Koreji. Prostřednictvím televize jsme měli možnost sledovat výkony našich sportovců, kteří do toho dávali všechny své síly. Několik let se připravovali na olympiádu. I když se nás úspěchy medailistů osobně netýkaly, přece jenom jsme v danou chvíli byli hrdí na to, že jsme Češi. Však jednou ze stěžejních událostí, u které jsme nebyli přímo, ale týká se všech lidí, je Ježíšova oběť na kříži a jeho zmrtvýchvstání.

Velikonoční události mají dopad na celé dějiny lidstva. Bez ohledu na to, zda je člověk dobrý, nebo ne. Kristova vykupitelská oběť na kříži byla za všechny. Tuto skutečnost můžeme prožívat při každé mši svaté, která je památkou Kristova velikonočního tajemství. Umožňuje nám podílet se na jeho vítězství nad smrtí a hříchem a zpřítomňuje to, k čemu došlo před dvaceti stoletími. Ve mši jsme Ježíšem vtaženi do života věčného a s Ním se sjednocujeme. Jdeme-li na mši, je to totéž, jako bychom šli na Kalvárii, kde Ježíš dává svůj život za mne. Jsou křesťané, kteří si pokládají otázku: Proč přicházet v neděli na mši? Papež František ve své katechezi na generální audienci říká: *My křesťané potřebujeme se účastnit nedělní mše, protože jedině s Ježíšovou milostí, s Jeho přítomností žijící v nás a mezi námi můžeme uvádět ve skutek Jeho přikázání a být tak Jeho věrohodnými svědky. Mše je tím, co naplňuje křesťanskou neděli. Čím by byla pro křesťana neděle, v níž by chybělo setkání s Pánem?*

Co můžeme odpovědět tomu, kdo tvrdí, že chodit na mši včetně neděle je k ničemu,

protože důležité je žít dobře a mít rád bližního? Je pravda, že kvalita křesťanského života se poměřuje schopností mít rád, jak řekl Ježíš: *»Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem«* (Jan 13,35). Jak bychom ale mohli praktikovat evangelium, kdybychom k tomu neděli za nedělí nečerpali energii z nevyčerpatelného zdroje eucharistie?

Nepřicházíme na mši, abychom něco dávali Bohu, nýbrž abychom *od Něho přijímali to, čeho je nám opravdu zapotřebí.*

otec Tomáš

VELKOPÁTEČNÍ SVĚTEC

Během liturgického roku si připomínáme celé zástupy světců, ale přece na jednoho se zapomnělo! Všichni, kdo byli na Velký pátek na Kalvarii, mají v církevním kalendáři své pevné místo a svůj vlastní svátek. To platí o Panně Marii, Janovi i Marii Magdalské. Místo v kalendáři mají dokonce i ti, kdo na Kalvarii chyběli - Petr, první papež, který tehdy kdysi v koutku oplakával své zapření, i ostatní apoštolové, kteří se kamsi schovali.

Lotr po pravici, první křesťanský světec, se do kalendáře nevešel. Evangelisté mu ani nedali jméno a tudíž je žádné dítě při křtu nemůže dostat. Problém je v tom, že na něj lze těžko složit nějakou chvalořeč. Co si počít se světcem, který je tak málo povznášející? Copak lze klást za vzor takové podezřelé individuum, které se k nám přidalo pouze na posledních pět minut své pochybné existence a do ráje proklouzlo zadními vratky, která Kristus otevřel - vzhledem k okolnostem to snad lze pochopit -, když měl hodně slabou chvíli?

Je jisté, že lotra po pravici liturgické opomenutí, že nemá svátek, vůbec netrápí. Je to jediný světec, kterého kanonizoval sám Kristus: Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.

To mu úplně stačí. Nic víc ho nezajímá. Je to zvláštní. Evangelia se nikdy nezmiňují o tom, že by Ježíš kdy narazil na zločince, zato v posledních hodinách svého života měl co do činění hned

se třemi. Nejdřív to byl Barabáš, zločinec, jehož propustili na svobodu místo něj, a pak dva odsouzení ukřižovaní s ním.

Odedávna se mu říká „hodný lotr“ a tvrdí se o něm, že se do ráje vlastně propašoval. On však nikoho o nic nepřipravil. Pokud ho sám Ježíš ujistil, že má v ráji své místo, znamená to, že se pro nebe už zrodil. Jeho narození, celý jeho život i jeho zločiny směřovaly k jedinému bodu: měl být při popravě společníkem samotného Boha.

Jeho ubohý život se na Kalvarii během několika minut od základů proměnil. Rozhodlo se o něm v pár vteřinách. Že je to příliš pohodlné? Nezapomínejme, že hodný lotr dokázal ten kratičký čas využít naplno. Kalendář, s jehož pomocí hodnotí lidskou věrnost Bůh, nemá s tím naším nic společného. Jak bychom asi odpověděli na otázku, kolik dní jsme my sami prožili doopravdy? Když Kristus umíral na kříži, neklaněli se mu ani první papež, ani první biskupové, ale zločinec. „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Lotr vyznává svou víru ve chvíli, kdy je Ježíš zničen a poražen, kdy z jeho slávy nezbylo vůbec nic a on se stal terčem posměchu. Hodný lotr prohlašuje, že Ježíš je král, v okamžiku, kdy tomu vůbec nic nenasvědčuje. Musíme uznat, že za těchto okolností se zločincovo vyznání víry stává proroctvím a on sám jedním z proroků.

Řekl a udělal to podstatné. Vyznal své viny, uznal, že si trest smrti zasloužil. Prohlásil, že Ježíš je nevinný a umlčel svého kolegu. Potvrdil, že všemi opuštěný a pokořený Ježíš je král a nepotřeboval k tomu ani žádný zázrak. Prohlásil, že věří v Boží království, které není z tohoto světa, a vyznal svou víru, že smrt představuje vstupní bránu do tohoto království.

Díky tomu, že sdílel Kristova muka, pochopil a vyznal základní křesťanské pravdy. Proto se mu dostalo dvojího křtu: křtu krve i křtu touhy. Proto si zasloužil doprovodit Krista do ráje.

*z knihy Provozkující evangelia
Alessandro Pronzato
převzal P. Tomáš*

METANOIA

V době před Velikonocemi jsme byli vedeni k obrácení. Obrácení – řecky Metanoia znamená nově smýšlení. Jsme vyzváni k tomu, abychom mysleli nově. Jak na to? Začít nově myslet není jenom tak. K tomu je třeba impuls: Když jsem poprvé vynesl auto ze silnice na louku a zase ho dostal zpět na silnici, sledoval jsem pak cestu úplně jinak. Myslel jsem nově. Něco se v hlavě přepne, pochopíme věci v jiné souvislosti, jiném pořadí, nově. Ale k tomu nestačí jen ta událost. Je třeba tu událost *správně* pochopit. Mohl bych třeba situaci vyhodnotit špatně. Řekl bych si, že jsem vylétěl ze silnice na louku ne proto, že jsem jel příliš rychle, ale že jsem naopak letěl příliš pomalu, mohl bych vyndat z kapsy „pláčečku“, dát si pořádného loka a pokračovat v krasojždě, dokud bych neskončil nalepený na stromě. Říká se, že k tomu, abychom *správně* vyhodnotili znamení, slouží čtyřicetidenní doba. Vyladit si kompas, srovnat si hodinky, naučit se *správně* poslouchat.

Základní přikázání Izraele (Dt6;4n), které cituje ze Starého zákona nejstarší evangelium (Mk12;29n), zní: **Slyš Izraeli!** Šéma Israel! Biblisté tvrdí, že v hebrejštině je toto „slyš!“ jediný rozkaz celého přikázání. Ono: *Budeš milovat Pána Boha svého celým srdcem, myslí, silou...* není už v rozkazovacím způsobu (jak jde někomu rozkazovat lásku k někomu: zamiluj se! Aničko, miluj Františka! – Jak to má asi udělat???), ale je konstatováním toho, co nastane, když člověk naslouchá Bohu. Maria slyšela a „uchovávala v srdci“ (Lk2;51b), a tak se její duše zamilovala do Pána, velebila Pána a její duch plesal v Bohu jejím Spasiteli (Lk1;46n). Naslouchat je jako připravit jarní hlínu zahrádky pro semínka. Trochu zkypřit, vybrat kamení, vytrhat první plevele...Někdy se mi ale zdá, že je to těžké, každý není Terezie z Ávily, Jan od Kříže nebo Dalajláma. Nemáme čas cvičit meditaci, sám jsem pořád uprostřed ruchu.

Nedávno mě zasáhlo slovo kněze Ladislava Heryána a změnilo mi smýšlení: „*Já, než se setkám s lidmi, udělám si chvíli pro Boha. Ani třeba nic neříkám, jen si prostě uvědomuji, že mě má Pán Bůh rád.*“ Jestli jste to nestihli a postní dobu jste tak nějak prožili, prosmýkali obdobím jarních

chřípek, prázdnin, daňového přiznání a nepříjemného odříkání a jste třeba frustrováni množstvím všech nesplněných předsevzetí nebo zase po roce jednou nepořádně vykonanou zpovědí, nezoufejte: Evangelium přesto zní: *Slyš člověče, Pán Bůh Tě má rád!!!*

Uslyš to a nech na sebe působit. Jen zasej tuhle dobrou zprávu do srdce, i když nejsi se svým srdcem spokojený nebo spokojená. Jenom to semínko nevyhazuj. Bůh nepotřebuje tvou spokojenost. Ulož ho do sebe a nech ho tam. Jako tajnou perlu, jako poklad. Těš se s ním. Mazli se občas (a raději častěji) s tímto vědomím, že Tě má Pán Bůh strašně rád. Že zná všechny Tvé trable a starosti. Všechny rány rozdané i utržené. Že je rád, že Tě má. Že je rád s Tebou. Že ho v Jeho lásce k Tobě nic nezastaví. A pak uvěříš, že vstal Kristus z mrtvých. Pak ho budeš potkávat na cestě do svých Emauz a na březích svých jezer a různých jinde.

A svět nebude jiný, bude stejný, ale Tvé myšlení bude jiné. A kdyby se stalo, že tě svět zase semele, starosti, práce, vášně, nevímco...On Ti půjde naproti, stále rozhazuje zrno. Jenom ho chytej a zase ho pak uschovej jako poklad. Jak napsal pan Klíma Chodec z Třeště: Nikdy není pozdě.

To, co píšu, píšu z nedávné zkušenosti. Zase jsem po čase chytil tohle zrnko a teď se z něj raduji a pečuji o něj. A myšlení se mění!

Jan

RADOSTNOST POSTNÍ DOBY

Mnoha lidem, a přiznejme si i nám, připadá slovo půst nebo postní doba jako stav neradostného odříkání, sebehlídní, abychom postupně dospívali k dokonalosti křesťanského života. Zkrátka něco, co se „musí“, a tak bychom na to nejraději zapomněli.

A zatím - tato liturgická doba má v sobě kladný prvek, vřdyt to zabývání se časnými věcmi nás přivádí blíže k Bohu, k vědomí, že jsme jím stvořeni a také určeni k věčnému společenství s ním, k účasti na jeho životě a slávě, a to na věky věků - což nazýváme spásou. A již v tomto pozemském životě můžeme s překvapením zjistit, že ta krása přírody, která nás obklopuje, naše schopnosti a dovednosti, záliba v ušlechtilých projevech (hudba, umění), studium a práce v kterémkoli vědním oboru, radost z výsledku tělesné námahy, setkání s dobrými, ochotnými lidmi, příležitost

k ujímání se jiných, to všechno jsou Boží dary. Je třeba si to uvědomovat, stále si to připomínat, abychom nepodléhali sobectví a pýše. Jako naši předkové říkávali: Dáti Pán Bůh, půjdeme tam či onam, nebo s pomocí Boží milosti jsem to vykonal. A sv. Pavel, když přehlíží své dílo, píše: *Ne já, ale Boží milost se mnou!*

V Božím společenství se nacházíme, nejen když jsme šťastní, úspěšní a daří se nám v tom, co podnikáme, ale také ve chvílích nemoci, smutku, beznaděje, stále je Pán s námi a často víc, než si myslíme! On vzal na sebe nejen všechny naše hříchy, ale všechny naše bolesti. Klady i záporý lidských životů v dávné minulosti i v současnosti provází svou účastí. To neustálé sepětí s naším Pánem, vycházející z jeho nekonečné lásky, necht je prožíváno ustavičnou radostí přebývajícím v našem nitru, radostí, která má vliv i na vnější projevy našeho života, které mohou být i příkladem pro ostatní. Je to odpověď na lásku, již nás Bůh vysvobodil z duchovní smrti do života v Kristu, k účasti na jeho vzkříšení a oslavě v nebi, jak je to popsáno v Ef 2,4-10 pro 4. postní, „radostnou“ neděli. Jinde, v listě Filipánům, vyzývá sv. Pavel: *„Radujte se v Pánu, opakujte, radujte se!! Vaše ušlechtilost at je známa všem lidem. Pán je blízko!“* Evangelium nám znovu staví před oči důvod Kristova příchodu. Nepřišel, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Radím vám, bratři a sestry, radujte se, že jste křesťané, Boží děti, že jste znamením naděje. Ve světě temnoty je vaše přítomnost, která je přítomností Ježíšovou, světlem. Navzdory vašemu křehkému lidství či spíše díky němu, jasněji zazáří světlo Kristovo.

Přeji vám všem milost Kristovy radosti a pokoj, který vám udělí Bůh v Duchu svatém a který svět nezná!

P. Jaroslav

ČÍM ĎÁBEL KDYSI ZVÍTĚZIL, TÍM HO PAK PŘEMOHL KRISTUS - KŘÍŽ JE SVĚTLO CELÉHO SVĚTA

ADAM A KRISTUS, EVA A MARIA

Viděls to úžasné vítězství? To slavné dílo kříže? A mám ti povědět, co je ještě podivuhodnější? Všimni si tedy, jakým způsobem k tomu vítězství došlo, a užasneš ještě víc. Pomocí čeho totiž ďábel kdysi zvítězil, toho použil Kristus, aby ho přemohl; porazil ďábla jeho vlastními zbraněmi. A poslyš, jak se to stalo.

Znamením naší porážky kdysi byla panna, dřevo a smrt. Tou pannou byla Eva, neboť ještě nepoznala muže, dřevem byl rajský strom, smrtí pokuta Adamova. A teď zase Panna, dřevo a smrt. Symboly porážky se tu však stávají symbolem vítězství: místo Evy je tu Maria, místo stromu poznání dobra a zla strom kříže, místo smrti Adamovy smrt Kristova.

Vida, čím ďábel zvítězil, tím byl také poražen. Z rajského stromu porazil ďábel Adama, z kříže přemohl Kristus ďábla. Jedno dřevo sráželo do propasti smrti, druhé naopak přivádí zpět k životu i ty, kteří tam sestoupili již předtím. To první ukrylo poraženého člověka, když se styděl za svou nahotu, druhé naopak obnaženého člověka před zraky všech vyvýšilo jako vítěze. První smrt přivedla všechny, kdo se narodili po ní, do záhuby, druhé naopak vzkřísila k životu i ty, kteří se narodili před ní. Kdo vyličí mocné Hospodinovy činy? Smrt nás učinila nesmrtelnými, tak podivuhodné je dílo kří-

že.

Chápeš toto vítězství? Chápeš už, jak k němu došlo? Nuže, nyní si také uvědom, jak se toto vítězství zrodilo bez jakékoli naší námahy a jakéhokoli našeho potu. Nepotřísnilo jsme své zbraně žádnou krví, ani jsme se nemuseli postavit do žádného bitevního šiku, ani jsme neutřžili žádnou ránu, dokonce jsme ani nebyli očitými svědky toho boje, a přece jsme dosáhli vítězství. Bojoval sám Pán, vítězství je naše. Jestliže je tedy toto vítězství i naším vítězstvím, napodobme vítězné vojáky a radostně dnes zazpívejme chvalozpěv na vítězství. Chvalme svého Pána a volejme: Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, peklo, tvůj osten?

Všechno toto slavné dílo naší spásy vzešlo z kříže. Kříž je znamení triumfu nad demony. Kříž je meč tasený proti hříchu, meč, kterým Kristus probodl Hada. Kříž je vůle nebeského Otce, sláva jednorozeného Syna, radost svatého Ducha. Kříž je ozdoba andělů, bezpečí církve, pýcha Pavlova, opevnění svatých. Kříž je světlo celého světa.

z homilií svatého Jana Zlatoústého, biskupa
převzato z pastorace.cz

KRUTÝ BŮH?

ANEB POSELSTVÍ PŘÍBĚHU GN 22, 1–19

Nejednoho čtenáře známého starozákonního úryvku o obětování Izáka často zarazí, jak může být Bůh tak krutý a chtít po Abrahamovi, aby usmrtil a obětoval (svého) jediného syna? Tím spíše pokud mu jej tak dlouho sliboval a oni na něj se Sárrou tak dlouho čekali. Přitom však někteří zajímavě poukazují na to, že již autor tohoto příběhu nás od počátku informuje, že jde především o zkoušku Abrahama: „Bůh podrobil Abrahama zkoušce.“ (Gn 22,1) Ta se ale zdá neméně krutá. O co tedy jde Hospodinu? A jaké je poselství příběhu? Zkusme se na to podívat blíže ...

Dílčí výklady

Nejprve je dobré si uvědomit, že požadavek přinést lidskou oběť, navíc vlastního syna, a to ještě jediného, může zarazit především dnešního člověka. V té době nebyly lidské oběti, a to ani oběti prvorozených, až tak neobvyklé. Výpověď tohoto úryvku, kde již známe vrchol i závěr příběhu, pak může být v tom, že „zabránění Abrahamovi obětovat syna Bohu bylo narativním vysvětlením, proč se k zápalné oběti mají přinášet raději zvířata, a ne člověk.“ A tak se zde zračí „významný moment v dějinách Izraele, resp. celého lidstva, kdy původně přinášené lidské oběti byly nahrazeny obětmi zvířat.“¹

Další poselství se může odvíjet od výkladu jména daného místa: „Hospodin vidí“, „Hospodin opatří“. Na nás je, abychom se tomu učili důvěřovat tak jako Abraham ... A že to pro něj nebylo vždy snadné a musel se tomu dlouho učit!²

Přednostní výklad

Pozornější čtenář si totiž může všimnout, že jde o další krok, kterým Bůh přivádí svého služebníka Abrahama na cestu k sobě, na cestu ještě větší oddanosti a důvěry, (nikoli však slepé poslušnosti, jak si ještě později ukážeme). Musí však při tom odevzdat (obětovat) i toho, který znamenal pokračování, budoucnost jeho rodu i záruku uskutečnění Božího příslibu, veškerou hmatatelnou naději, na kterou by mohl spoléhat, místo přímého a ryzího spoléhání se na Boha, tedy Dárce vší naděje. Nespokojit se tak s tím, co už má, co obdržel, ale být schopen i to obětovat, a nevědomě si tak otevřít cestu k ještě většímu daru, mnohem jistějšímu a plnějšimu příslibu.³ Vlastně jde o vrcholný boj o pravou bohoslužbu proti té nejrafinovanější modloslužbě. Pozvat Boha i do těch nejužších rodinných vztahů a ponechat mu v nich první místo, to, které mu, jako Dárci všeho i života samotného, jediné náleží. To vše svobodně, zdánlivě krutě, nekompromisně, ale ne vynuceně.

Poselství příběhu

Poznáváme tu našeho praotce víry jako toho, kdo sice nezná smysl dílčích kroků, ale již zná svého Boha. Poznáváme Abrahama ne jako zaslepeného fanatika, ale jako vzor pohotového služebníka, který je v důvěrném kontaktu se svým Bohem, Hospodinem.⁴ Ano, spolu s ním máme nejen slyšet a poslechnout a tedy konat, ale stále naslouchat. A to ne jenom proto, že čekáme, zda si to Pán nerozmyslí, – ostatně i proto to asi muselo dojít tak daleko, to je až do okamžiku, ne kdy se

1) Aby pak o několik staletí později za nás Ježíš přinesl Otcí v jedinou, dokonalou (a poslední) oběť sám sebe.

2) Pojednávají o tom předchozí kapitoly knihy Genesis 12–21.

3) „Zcela jistě ti požehnám a tvé potomstvo zcela jistě rozmnožím.“ (Gn 22,17).

4) To platí i naopak. Poznáváme Boha ne jako krutého tyрана či rozverného vládce, ale jako slyšící Autoritu, která vše tvoří pro člověka (srov. tematický nadpis ke Gn 1,3–25) a při naplnění času pošle svého Syna, aby nás vykoupil a my byli přijati za syny (srov. Gal 4,4–5), tj. ne aby soudil (srov. Jan 12,47), ale aby sloužil, ne si dal sloužit (srov. Mt 20,28).

Abrahám poměrně rozvláčně připravoval, ale kdy byl zcela odhodlán uposlechnout příkaz.⁵ Máme naslouchat až do poslední chvíle a být připraveni uposlechnout další, nový příkaz, „vyslyšet“ přání svého Boha, Hospodina.⁶ „Otevřenosti lidské vry [pak] jde vstříc všeobjímající láska Boží (...), která v rozhodujícím okamžiku“ zasáhne. A můžeme si být jisti, že ani Bůh sám se nenechá zahanbit a vyslyší naše volání, i kdyby Jej to „stálo“ vlastního Syna.⁷ Tak má vše obrovsky pozitivní dosah i pro další a další generace, kdy navíc:

Abrahamova poslušnost (...) získává nesmírný význam. Nejenže se jeho potomstvo může na Boží přísahu pro Abrahamovy zásluhy odvolávat, kdykoliv je v nesnázích, ale také dostává trvalý příklad a povzbuzení pro vlastní jednání. Docenil-li Hospodin tak silně Abrahamovu důvěru, která šla až po nejzazší mez ohrožení života, pak všichni, kdo mají prokázat víru v obtížných situacích, mohou stejně tak doufat v „nějaký smysl“ svých vlastních zkoušek i v možnost podivuhodného zúročení své věrnosti.

Protože „nakolik se otvíráme pro přijetí jeho života, natolik v nás může Bůh opravdu konat svou vůli a Jeho zaslíbení – dávná i nová – se v nás mohou naplňovat.“

Závěr

Na závěr si mimo jiné vypůjčím přeložený text jednoho slovenského komentáře:

Celý příběh tak poukazuje nejen na víru a ochotu Abrahama obětovat svého Syna [a vůbec ne na to, že by snad Bůh byl skutečně krutý, (i když

někdy s námi jedná nekompromisně)], ale je svědectvím toho, jak se Bůh postará (...), je dojímavým textem formujícím schopnost věřícího člověka doufat v Boha a důvěřovat mu i v nejkrajnějších životních situacích.

V situacích, kdy se jako Abraham učíme chápat, že naše štěstí nezávisí od toho, co jsme dostali, od lidí v našem okolí, třeba i těch nejbližších, ale že za tím vším je Bůh, který nám vše dopřává a kterému stojí za to důvěřovat.

s použitím odborných komentářů sepsal
Martin Trojan

Bibliografie

Bible: Písmo svaté Starého a Nového zákona (včetně deuterokanonických knih): český ekumenický překlad, Praha: Česká biblická společnost, 1995.

Genезis: Komentár k Starému Zákonu, ed. Peter Dubovský, Trnava: Dobrá kniha, 2008, s. 463–476.

HŘEBÍK Josef, „Otec Izákův podroben zkoušce Otcem Ježíšovým,“ in „Láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry“ (1 Tim 1,5): Studie věnované Ladislavu Tichému k 60. narozeninám, ed. Petr Chalupa, Lenka Zajícová, Olomouc: Univerzita Palackého, 2008, s. 7–21.

CHALUPA Petr, VLKOVÁ Gabriela Ivana, „Genезis 12–22: Nelehká poslušnost a Abrahámův vzor,“ in Svoboda ve vztahu k službě a poslušnosti: Biblicko-teologická studie, Olomouc: Univerzita Palackého, 2011, s. 117–126.

PRUDKÝ Martin, „Bůh podrobil Abrahama zkoušce,“ in Obtížné oddíly knih Mojžíšových, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2006, s. 91–104.

VLKOVÁ Gabriela Ivana, „Význam přísahy dané Abrahámovi pro naději Božího lidu,“ in Od Abraháma k Nové smlouvě, Olomouc: Univerzita Palackého, 2007, s. 164–186.

5) Tj. obětovat svého syna, jehož tak vlastně symbolicky skutečně nechal Bohu na oltáři.

6) Je však naprosto nezbytné i za pomoci duchovních autorit rozlišit, zda jde skutečně o vůli Boží!

7) Srov. např. Jan 3,16.

HODINA NÁBOŽENSTVÍ

My, kteří nemáme doma děti školou povinné, víme o výuce náboženství asi tolik, že probíhá. Na začátku školního roku si v ohláškách vyslechneme jeho rozvrh pro jednotlivé ročníky a tím to končí. Tak jsem poprosila katechetku Zuzanu Novákovou a pana faráře, aby nám svět hodin náboženství trochu přiblížili.

Zuzko, jsou nějaké dané osnovy výuky?

Učíme podle metodik, které jsou vypracované pro každý ročník a obsahují asi 35 témat na celý školní rok. Autorkou je Mgr. Eva Muroňová a její spolupracovníci. Děti dostanou na začátku školního roku prázdné desky a do nich si pak zakládají pracovní listy, které postupně dostávají v každé hodině náboženství.

Témata jsou různá, většinou příběhy ze Starého a Nového zákona, některá se i opakují, např. adventní a vánoční doba, doba postní a velikonoční, Panna Maria atd., pokaždé jsou však probírána z trochu jiného úhlu pohledu. Např. u události poslední večeře je v 1. třídě důraz kladen na prožívání společenství /společná hostina/, ve 2. třídě poukazujeme na mytí nohou /příklad Ježíšova přikázání lásky/, ve 3. třídě, kdy se děti připravují na první svaté přijímání, je ústředním tématem eucharistie, ve 4. třídě se poslední večeře dává do souvislosti se slavením židovské Paschy.

Jak probíhá taková běžná hodina náboženství?

Na začátku se společně pomodlíme, s menšími dětmi na zemi v kruhu kolem zapálené svíčky. Pak si krátce zopakujeme látku z minulé hodiny. Následuje uvedení do tématu, např. nějakým příběhem, aktivitou, povídáním o tom, co děti samy zažily apod., pak dojde na vlastní téma, což je příběh z Bible a samotná nauka. Dalším bodem je dynamika – nějaká hra k tématu, aktivita, písnička, sehrání scény, společná koláž /výtvarná činnost/ apod. Na výběr je vždy v metodice více věcí, katecheta si vybere jednu z nich. Potom děti dostanou pracovní listy, kde si něco doplní, vybarví, vystříhnou, nalepí apod. Na závěr se opět společně pomodlíme, anebo když nestíháme, tak už jen

děti rozpustím. V nižších ročnících /1.a 2.třída/ se samozřejmě používá více pomůcek, zařazuje se víc aktivit, aby to bylo pestřejší, většinou jsme s dětmi na koberci v kroužku, od 3. třídy už je více „nauky“ a děti sedí v lavicích.

Jak je to s klasifikací? Jsou děti zkoušené, píší nějaké testy apod.?

Děti mají předmět náboženství uvedený na vysvědčení v nepovinných předmětech. V praxi je to tak, že všem dětem dáváme jedničku. Neklasifikovali bychom jen někoho, kdo by měl velký počet zameškaných neomluvených hodin. S dětmi většínou píšeme písemky nebo děláme nějaké opakování jednou za půl roku, ale není to na známky. Dříve za ně děti dostávaly denáry /farní peníze/, za které si pak mohly přijít do konírny koupit různé sladkosti, hračky a jiné drobnosti. Nedávno jsme však tento systém zrušili, protože do konírny chodilo málo dětí, proto teď dáváme dětem nějaké odměny přímo v hodině náboženství.

Chodí do náboženství i děti, které třeba v kostele běžně nevidáme?

Ano, občas se v náboženství objeví i děti, které nejsou pokřtěné, a jejichž rodiče nejsou věřící. To pak s rodiči řeší hlavně pan farář ve 3. třídě, kdy mají děti přistoupit k 1. svatému přijímání a ke svátosti smíření.

Co Ti přijde na výuce náboženství náročné a co Tě naopak těší?

Řekla bych, že náročné mi přijde to, co i obecně učitelům při výuce jakéhokoli předmětu – kázeň. Když děti nedávají pozor, začnou se bavit o něčem úplně jiném a nedokážou se myšlenkami vrátit k tomu, co zrovna probíráme, pak se začnou dva mezi sebou pošuchovat, ten nechce sedět vedle toho, ten zas chce, další na ně začne žalovat, pak někdo musí na záchod, někdo se samozřejmě přidá, pak přijde paní učitelka pro sešity, další se jde napít a z hodiny není nic. Nebo někdy obracím oči v sloup, když děti ani ve vyšších ročnících nevědí základní věci. Jednou jedna holčička ve 3. třídě

napsala do pracovního listu do křížovky, kam měla doplnit Písmo svaté na 5 písmen, korán. Těší mě naopak, když se hodina povede, když vidím, že děti to zajímá, baví, a že si z toho něco odnesly.

* * *

Pane faráři, učíte náboženství rád?

Záleží, jak se to vezme. Přiznávám se, že někdy jdu do školy s obavami, jak hodina dopadne, ale jsou dny, kdy jdu v klidu a těším se. Náboženství jsem začal učit před více než 16 lety a musím říct, že dnes je náročné zaujmout děti, které žijí v moderní době sociálních sítí a internetu. Ale občas si říkám, jestli to, co učíme, nejde kolem dětí. Je dnes velká výhoda, že jsou vypracované metodiky a k tomu pracovní listy, což dříve nebylo, ale myslím si, že by bylo dobré se zamyslet a doplnit je různými hrami, videi, aktivitami, které se hodí k tématu, protože dnes děti vše vnímají zrakem a zážitky. Co učíme ve škole, je doplněním výchovy ve víře, která má hlavně probíhat v rodině. Je velký omyl rodičů si myslet, že když dítě přihlásí do náboženství, že mají splněno. Moc bych si přál, aby se rodiče zajímali o to, co se v náboženství učí, s dětmi se o tom ještě bavili doma a teorii převedli do praxe. Nejlepší je škola života. Dítě bude dělat to, co uvidí na rodičích.

Kolik dětí chodí do náboženství?

Do náboženství v základní škole v Třešti chodí 52 dětí od 1. do 6. třídy a v Růženě od 1. do 3. třídy 8 dětí.

Od 7. třídy probíhá náboženství na faře jako společenství mladších. Můžete trochu nastínit, jak to probíhá?

Pro založení společenství mladších od 7. třídy jsem se rozhodl z toho důvodu, že je to na faře bude více bavit a že jich přijde třeba víc než ve škole a také, že si získají vztah k faře. Setkáváme se po 14 dnech a program mám na starosti já. Občas někoho požádám, aby si připravil hru. Samozřejmě, že je to volnější než ve škole. Na začátek připraví děvčata párek v rohlíku. Krátce se pomodlíme a potom mám připravené nějaké téma maximálně na 25 minut, protože je to v pátek a děcka už jsou unavená ze školy. Většinou si pustíme Exit 316 a ten potom rozebíráme. Povídáme si a hraje různé hry. Je pro mě velkou odměnou, když vidím, že všichni odchází z fary spokojení a vysmátí.

Kdo může učit náboženství a co je k tomu potřeba?

K výuce náboženství ve škole je zapotřebí pověření od biskupství, tzv. Kanonická mise, kterou vyřizuje farář. Jsem rád, že mi pomáhají paní katechetky s mladšími ročníky, protože si myslím, že mnohdy to umí s dětmi lépe než já jako kněz. Umí se totiž lépe vžít do dětského srdce.

Z ohlášek také víme o výletech dětí z náboženství.

Na konci školního roku je pro děti odměnou výlet autobusem. Je to akce, na kterou se všichni těší, a hlavně děti zajímá, jestli je to místo školy. Vloni jsme byli na Vranově nad Dyjí a letos se chystáme po delší době navštívit Diecézní centrum mládeže v Osově Bítýšce, kde bude pro ně připraven program.

Děkuji a všem katechetům přeji hodně trpělivosti a moudrosti.

Ludmila Koukalová

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Křty:

Třešť:

Daniel Padron

Pohřby:

Třešť:

Anežka Hamtáková
Vratislav Burda
Jaroslav Šplinar
Josef Tůma
Marie Bubeníčková
Stanislav Jirků

Růžená:

Ondřej Konečný

LITERÁRNÍ DOPORUČENÍ

NEJEN K VELIKONOCŮM

Rád bych Vám doporučil pár knih s víceméně velikonoční tematikou.

Vím, že s jarem se pro mnohé čtenářská sezóna krátí, ale přesto bych Vám rád pár knížek k zúrodnění duše doporučil. A protože jsem se rozhodl tuhle nabídku napsat už dávno, bude těch knížek najednou víc:

1) Vloni jsem dostal knihu, kterou jsem přečetl mezi záchvaty horečky ošklivé chřipky. O to silnější zážitek: **Šúsaku Endó, Mlčení**. Příběh misionáře v Japonsku 17. století je známý, proto nebudu psát, o čem je. Film jsem sice neviděl, ale stejně si neumím představit, jak se dá natočit to, na co bych rád upozornil a proč vám doporučuji si knihu přečíst: Příběh končí jakoby velmi špatně, ale zkuste se při dočtení knihy zamyslet takto: Hlavního hrdinu se podařilo mučitelům zlomit. Tedy on to takhle až do své smrti patrně pociťoval. Ale jaké hodnoty byly pro hlavního hrdinu důležité před jeho zlomením a jaké hodnoty mu zůstaly? Napovím: před zlomením byl plný triumfalismu, ideálů, jak oslavit Boha svým životem a smrtí...po svém. Co způsobilo jeho zlomení? A skončilo to všechno tedy opravdu špatně?

2) Navazuji dalším doporučením na dvě útlé knížky: **Ladislav Heryán, Exotem na této zemi** a **Ladislav Heryán, Stopařem na této zemi**. Kněz salesián Ladislav Heryán praví, že opravdové štěstí je v darování se druhým. A právě zlomení (viz nahoře Mlčení), skrze naše slabosti, nezdary, náš hřích... způsobuje, že se otevíráme druhým. Že jsme citlivější k druhým. Ke sdílení, k pomoci darované i přijaté...že jsme laskavější, méně pyšní, méně sobečtí.... Ladislav Heryán, biblista, pedagog a milovník rocku a poezie a neuvěřitelně svobodný a laskavý člověk, který si je vědom Božího odpuštění a Božího milosrdenství. V příbězích ze svého života ukazuje hodnoty Evangelia, jak je chápe na základě hlubokého jazykového studia Bible a naslouchání lidským příběhům, kterých byl účastníkem. Krásné, svižné a hluboké čtení.

3) Pokud máte rádi napínavé romány, tlusté knihy, které se lehkou a jedním dechem čtou, tak bych vám rád doporučil jednoho zamilovaného autora, který mě nesmírně zasáhl. **Khaled Hosseini**. Jak moc mě a moje blízké zasáhl, možná napovídá i to, že mi moje drahá manželka dvě z jeho tří tlustých knih krásně načetla na diktafon a vypálila na CD, abych je mohl poslouchat na svých dlouhých pracovních cestách autem. A taky to, že jsem takto tyhle knihy slyšel v jejím podání opakovaně nejméně pětkrát - a je to nějakých hodin!

Tedy velikonoční tip: **Khaled Hosseini, Lovec draků**. (Je řeč o dracích, co se i u nás pouštějí na šňůře ve větru.) Velice silný příběh, který zde nemám prostor vypisovat, jenom podotýkám, že jsem byl opakovaně udiven tím, jak se v něm neotřelým způsobem v mezilidských vztazích objevují biblické a evangelijní motivy. A budete-li knihu číst, všimněte si jich:

- Strašný spravedlivý Bůh Otec jako touha i hrozba
- Motiv viny a jejího odčinění prostřednictvím obětování někoho jiného, abych uchvátil lásku otce (Kain a Ábel)
- Obětování nevinného (oběť Izáka)
- Trvalá marná neukožená potřeba odčinění vlastního hříchu, vlastní viny (Starý Zákon)
- Utrpení nevinného služebníka (Izaiáš jako výkupné)
- Nepochopitelná věrná láska toho, jenž byl obětován a přece dál bez výčitek miluje (Josef, Ježíš)
- Bolestná neplodnost chápána jako trest (Ráchel)
- Rvačka o požehnání (Ezau a Jákob, Jákob u Jáboku)
- Spása a záchrana přicházející skrze přijetí bezbranného cizího dítěte (Immanuel, Betlém, Kdo přijme jedno takové dítě...)

- Vševědoucí, přesto nebo právě proto, milující a trpělivý
- Modlitba a víra navzdory
- Zajímavé jsou i významy jmen hlavních postav v překladu

Ovšem nečekejte žádný katechizmus, Lovce draků je nesmírně napínavé čtení, od kterého se budete těžko odtrhávat, na to vážně pozor. Provede vás Afghánistánem 70. let, přes sovětskou okupaci, zažijete útěk do Ameriky očima dnes tak často zmiňovaných uprchlíků a návrat do Afghánistánu tálibánských hrdlořezů přelomu tisíciletí. Autor je muslim, ale tolik podnětného o symbolech křesťanství jsem se nedozvěděl v mnoha katolických knížkách, jako u Khaleda Hosseiniho. A pokud vás **Lovce draků** zaujme, doporučuji další jeho knihy **A hory odpověděly a Tisíce planoucích sluncí**. Ty poslední dvě považuji za literárně dokonalejší, Lovce draků je jeho prvotina. Ale zmíněné biblické obrazy jsem našel pouze v Lovci

draků a tak si myslím, že tam nejsou jen tak náhodou, že byl autorův záměr takhle román vystavět. Jsem zvědav, co vy na to, jestli jsem se nespletl.

4) Marek Orko Vácha, Nevyžádané rady mládeži. Velice rychlé čtení od autora, kterého znáte mimo jiné i z Třeště. Naléhavé psaní lidem o tom, že nelze ztrácet čas, protože Boží království je blízko. Krásně svobodné, provokující, kulometná palba, jak to sám nazval. Knihu si prostě kupte, nebo vypůjčte, rozhodně nebudete litovat. Je totiž velmi stručná, a přitom zásadní, a budu-li vám o ní tady psát, je to, jako bych vysvětloval vtip. To prostě nejde. Jen mi věřte, že je to dost dobrý!

Tyto knihy Vám vřele doporučuji jako způsob jak zúrodnit duši, aby zrno Božího slova nepadalo na tvrdý škraloup.

Jan

IMMACULATA

Vyslechnout si svědectví řeholní sestry možná nezní jako nejdobrodružnější program na páteční večer, ale pokud byste někde zaslechli jméno Immaculata, je jisté, že tohle svědectví zajímavé rozhodně bude.

Těžko si jde představit pohnutější osud, než jaký nám vyprávěla žena, která vstoupila do dveří společenské místnosti v jihlavském Domově mládeže, kam jsme se toho pátečního odpoledne jako skupina z Třeště vydali. Neznám celé její civilní jméno, ale mluvila o sobě jako o Máše. A tahle Máša spadla už jako náctiletá do závislosti na alkoholu a později hlavně na drogách. Ztratila smysl života, zřekla se víry, prý se několikrát pokusila o sebevraždu. A když jí bylo přes dvacet, po tom, co na ni spadl kus stropu a málem ji zabil, ve chvíli, kdy se cítila na světě úplně sama, náhle uvěřila. Víra dávala jejímu životu smysl a ona se dokázala zřeknout svého předchozího života.

A věřit jejímu příběhu je skoro nemožné, protože například k myšlence vstoupit do kláštera se dostala takřka omylem. Důležité je, že obrácením její cesta neskončila. Vyprávěla nám o věcech, které si musí ujasňovat dodnes a nebojí se říct, že něčemu pořád nerozumí. Nyní pracuje v Kongregaci Školských sester sv. Františka jako psychoterapeutka s mladými gamblery a drogově závislými a vede skupinu pro oběti sexuálního násilí (<https://sasa.obetiznasilneni.cz/>). Je fascinující ji poslouchat. Mluví upřímně a otevřeně. Vypráví o prorockých snech a vlastních pocitech a občas jí ujede výraz, při kterém se lidé v sále neklidně ošijí. Hodinu nám vyprávěla sama a hodinu odpovídala na naše dotazy, a stejně si myslím, že bychom ji zvládli poslouchat déle.

Johana Zachová

POZVÁNÍ NA VELIKONOČNÍ A SVATODUŠNÍ VIGILII

V době postní se připravujeme na Velikonoce, na nejdůležitější křesťanské svátky. Vrcholem Velikonočního třídení je Veliká noc. Není krásnější a důležitější liturgie během roku než Velikonoční vigilie na Bílou sobotu, při níž slavíme Ježíšovo zmrtvýchvstání a slavnostně obnovujeme svoje křestní vyznání, na které se připravujeme 40 dnů. Bylo by pro nás velkou škodou, kdybychom na ní chyběli a byli doma jen z pohodlnosti, že je to moc dlouhé.

Doba velikonoční trvá 50 dnů a jejím vyvrcholením je Slavnost Soslání Ducha Svatého. Letos v pátek 18. 5. 2018 před touto slavností bude v Třešti duchovní obnova zaměřená k Duchu Svatému, na nějž často v životě zapomináme a málo ho vzýváme. Začneme mší sv. v 18 hodin, kterou bude sloužit P. Serafím Jan Smejkal, karmelitán z Kostelního Vydří. Poté bude přednáška, adorace, možnost přímluvné modlitby a svátosti smíření. Sám si uvědomuji, jak potřebuji dary Ducha Svatého pro svůj život, abych mohl naplnit své poslání. Každé ráno se modlím modlitbu k Duchu Svatému a mohu vám říci, že hmatatelně cítím jeho vedení a vnuknutí. Vrcholem přípravy na svatodušní neděli bude sobotní svatodušní vigilie 19. 5. ve 20:30 hodin. Mše sv. začíná svěcením ohně, tzv. Lucernáriem, průvodem do kostela, a pokračuje bohoslužbou slova, při níž zazní čtyři starozákonní čtení. Ve slavnostním průvodu je přinášěn evangeliář. Po kázání lid obnovuje biřmovací závazky a pak pokračuje mše sv. bohoslužbou obětí. Chtěl bych vás pozvat na páteční duchovní obnovu a budu velmi rád, když se sejdeme v hojném počtu i na svatodušní liturgii, abychom jako Pan- na Maria a apoštolové se spojili v modlitbě a posili o vylití Ducha svatého.

Bez Ducha Svatého by ...

- Bez Ducha svatého by pro nás byl Ježíš jen zajímavou, ale nevýznamnou historickou osobností.

Díky Duchu svatému je i dnes Ježíš živý, ten, který může působit v našich životech.

- Bez Ducha svatého by bylo křesťanství jen hřbitovem.

S Duchem svatým křesťanská víra člověka uschopňuje plnohodnotně žít i ve všech protivenstvích.

- Bez Ducha svatého by byla Bible jen učenou knihou.

S Duchem svatým se Bible stává Božím slovem adresovaným do naší konkrétní situace.

- Bez Ducha svatého by bylo zvěstování Božího Slova jen jednou z mnoha informací.

S Duchem svatým se zvěstování stává posilou na cestě životem.

- Bez Ducha svatého by byly svátosti jen zajímavými zvyky, prázdnými rituály, či magií.

S Duchem svatým svátosti zprostředkovávají Boží moc a sílu.

- Bez Ducha svatého by byla liturgie nostalgickým a zajímavým divadlem.

S Duchem svatým se liturgie stává setkáním s Bohem.

- Bez Ducha svatého by byla církev pouhou organizací a institucí.

S Duchem svatým se stává společenstvím a organismem přinášejícím osvobození a záchranu od zla.

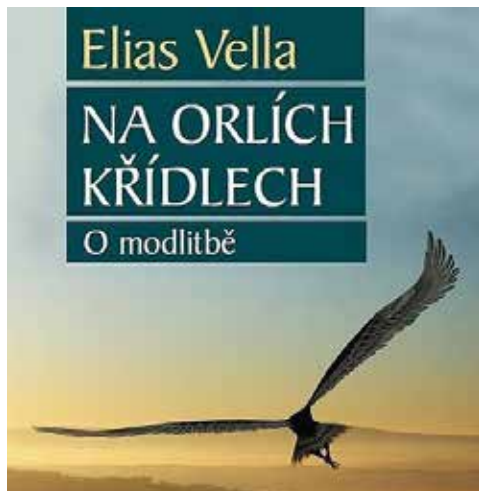
- Bez Ducha svatého by byla charita jen jakousi sociální činností.

S Duchem svatým se charita stává osvobozující pomocí.

Duch svatý se nabízí každému!

P. Tomáš Caha

DALŠÍ KNÍŽKA O MODLITBĚ??

„Než se začnete modlit, vstupte nejdříve do Boží přítomnosti. Bůh je vždy přítomen vedle vás,“ říká Elias Vella ve své knize NA ORLÍCH KŘÍDLECH. Doporučuji k přečtení tuto knihu, kde se dozvíte vše o modlitbě, o tom, jak navázat vztah s Ježíšem, a také vše o nejužasnější, nejdokonalější, nejúčinnější a nejpožehnanější modlitbě OTČE NÁŠ.

Modlitba vám pomůže navázat přátelství s Ježíšem. Nejhlubší modlitba přechází ze stadia, kdy jste s někým, do stadia, kdy se někým stáváte. Jistě znáte Pavlova slova: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20). Modlit se znamená hodně milovat. Jestliže se v modlitbě otevíráme Boží lásce, noříme se do stále hlubší modlitby. Tou nejkrásnější a nejhlubší modlitbou je cítit se být Ježíšem milován. Když se cítíte být Ježíšem milováni, tím více se otevíráte lásce k ostatním. A když cítíte potřebu milovat druhé, stáváte se sami modlitbou. Čím více milujete, tím více jste uzdravováni. Čím více jste uzdravováni, tím více se stáváte potrubím lásky a uzdravení pro ostatní.

NARODILI JSME SE PROTO, ABYCHOM LÉTALI NA ORLÍCH KŘÍDLECH.

MUDr. Marie Angelisová

KNÍŽEČKA, KTERÁ DUŠI POHLADÍ A ÚSMĚV NA TVÁŘI VYLOUdí:

ITALSKÉ JEDNOHUBKY

(Marta Kučiková)

Paní Marta Kučiková pochází z Telče a již 13 let žije se svým českým manželem a třemi dětmi v malém městečku v italských Dolomitech, kde provozují malý obchůdek. Odmla toužila stát se spisovatelkou. Jejich život přistěhovalců v Itálii není snadný, ale své krátké povídky o životě v Itálii píše s humorem, laskavostí a nadhledem.

Dobrá zpráva z této milé knížky

Pro Italy začíná život v důchodu! Konečně je čas splnit si své sny! Ženy se v důchodu promění z káčátek v krásné labutě, nevyjdou ven bez make-upu a mají namalované i nehty u nohou. Jejich manželé říkají láska (amore) i klíce u dveří a líjí na sebe litry parfémů.

A dobrá rada z této knížky

Jedna povídka se jmenuje Jak si zaručně prodloužit život (po italsku): Na dveřích praktického lékaře doktora Tomba (Hrobař) je sdělení: „Než nám řeknete své obtíže a než vám předepíšeme léky – doporučujeme pravidelné procházky! Krátké, dlouhé, jak vám to půjde, vydrzte tři měsíce. Jestli i poté vaše potíže neustanou, pak je teprve ten správný čas přijít sem k nám, do ordinace. Chůze může nahradit mnoho léků, ale žádný lék na světě nemůže nahradit chůzi!“ A Italové chodí. Čím jsou starší, tím delší procházky. Pak do baru na kávičku, do které se přidá něco ostřejšího. Vodu Italové nepijí (z té bolí žaludek), ale ředí ji vínem.

Takže mírná hladina alkoholu v krvi, malá kávička černá jako dehet, jednoduché vynikající špagety připravované na 100 způsobů a asi i jižní slunce dělají z Italů příjemné lidi bez blbě nálady. Každá povídka Vás potěší, dobrou náladu přivodí. Velký dar má paní Kučiková.

MUDr. Marie Angelisová

SPOLEČNĚ!

Asi v polovině ledna nám na naší táborové skupině přistál příspěvek od hlavního vedoucího, alias Káji K. Zval nás jménem pana faráře na „něco jako další teambuilding pro vedoucí obou táborů s tím, že bychom se něčemu i mohli přiučit“. Veškerý program měl být pod taktovkou otce Jiřího Cahy, který je, jak jistě všichni víte, ředitelem Salesiánského střediska pro mládež v Ostravě, ve spolupráci s jeho kolegou Kubou Macoškem. V první chvíli jsem se trochu vylekala. V přiloženém emailu od pana faráře padala slova jako „abychom si uvědomili, co je cílem táborů“ nebo „aby se naplnila očekávání dětí i rodičů“. Musím se přiznat, že se ve mně zvedla určitá vlna rozčilení. Cítila jsem se, jako bych ve třetí třídě dostala poznámku do žákovské knížky. Došlo mi ale, že stud v tuhle chvíli není na místě a pokud chci tábory dělat opravdu co nejlépe, může mi další vzdělání a zkušenosti „profiků“ jen prospět.

Trochu unavená ale přesto všemu otevřená jsem proto v pátek 16.3. vyrazila společně s mými sourozenci směr Brtnice. Na místní faře na nás už ve dveřích dýchla pozitivní nálada a já hned věděla, že ať mě tu tento víkend čeká cokoli, nebudu v tom nikdy sama, ale s přáteli. Program jsme zahájili večerí a úvodními rozehrávacími hrami. V zábavných hrách jsme si otěstovali nejen svůj postřeh, ale také jsme mezi sebou sdíleli svá víkendová očekávání, obavy a vše jsme zakončili společnou modlitbou.

Sobotní dopoledne se neslo v duchu interaktivní přednášky o zkušenostech Kuby, který už má s vedením tábora několikaleté zkušenosti a snažil se nám ukázkou svých programů, principů a vychytávek ukázat novou inspiraci a podněty na ozvláštnění celého táborového týdne. Jestli jsme někteří měli obavy, že to bude moc únavné teorie, bylo to úplně zbytečné. Ve chvíli, kdy se nám totiž začala očka klížit, jsme byli rázem vzbuzeni pohybovou hrou. Odpoledne svou strukturou nebylo jiné a večer jsme i tentokrát završili společnými díky a prosbami.

V neděli jsme slavili mši svatou a také se společně ohlédlí za uplynulým víkendem. Nakonec už nás čekal jen finální úklid a poté jsme vyrazili zpět do svých domovů.

Jsem moc ráda, že jsem mohla být součástí takové akce. Byla plná zážitků, na které budeme určitě ještě dlouho vzpomínat. Měli jsme jedinečnou možnost se poznat o něco víc a zase objevit pocit radosti a štěstí z vyhrané hry. Opět se v nás probudil týmový duch a také odhodlání táborům věnovat zase o kousek víc než dřív.

P. S.: Velký dík patří bezpochyby panu faráři, oběma ostravským „profikům“ a v neposlední řadě také skvělým kuchařkám. Bez vás by nic nebylo takové.

Šárka Kaňkovská

FARNÍ KAVÁRNA

Ve farnosti začala fungovat farní kavárna! V neděli po ranní mši svaté můžete zhruba jednou za měsíc posedět s přáteli, ochutnat různé druhy bábovek, buchet, závinů, rolád a nechat se dokonce obsloužit (i panem starostou☺)!

Tak jestli nespěcháte a nemáte nějaké povinnosti, přijďte posedět a občerstvit se!

- KZ -

VELIKONOČNÍ DÍLNY

Dílny v domově pro seniory se konaly již počtvrté. Tentokrát bylo tématem jaro. Sešli jsme se sice v menším počtu, ale vůbec to ničemu nevadilo a zavládla mezi námi přátelská a díky dětem, které přišly vypomáhat, i velmi radostná atmosféra. Tímto článkem chci zároveň poděkovat všem zúčastněným.

Pomáhali jsme obyvatelům domova vyrobit dekorace do květináčů, ozdobit sklenice s proutky i vyrobit dekorace na dveře. Na konci vyrobily děti ze zbylého materiálu panu faráři, který se mezi nás přišel také podívat, originální dárek v podobě jeho osoby a předaly mu jej. Jak se jim to povedlo, posuďte sami ;)

Veronika Fridrichovská

DĚTSKÝ KARNEVAL

Každoročně se v Sokolském domě v Třešti pořádají dětské karnevaly. Tento rok byl ten náš karneval spojen postavou Mojžíše a konal se v neděli 11. 2. Děti plnily zábavné úkoly, které souvisely s tématem. Rodiče si po dobu plnění úkolů mohli dojít do kuchyně a dát si, na co měli chuť. Většinou to byla káva nebo čaj. V kuchyni se bylo možné občerstvit i buchtami, které účastníci přinesli.

Pro děti byla připravena sladká odměna. Domů si děti mohly odnést i balóny. Na karnevale je vždy velká zábava a děti se pořádně vyřádí. Tak za rok přijďte i vy!©!

Klárka Zažímalová

PUTOVÁNÍ ZA KŘÍŽI

S mými kamarádkami Mončou a Aničkou plníme aktivitu, která se jmenuje Postní putování za kříži. Hledáme dané kříže, za nimiž je ukrytá obálka s úkolem. Na papírku je citát, ten si napíšete na kartu, kterou můžete dostat od pana faráře nebo si ji vyzvednout v kostele. V obálce se také ukrývají písmena, která jsou zvýrazněna a jsou součástí tajenky. S Mončou každý týden chodíme hledat daný křížek.

Putování je zábavné a dobrodružné! Jestli jste ještě nevyrazili, tak určitě začněte!

Klárka Zažímalová

25.3. Květná neděle

15:00 křížová cesta na Křížovou horu a žehnání polím a zahradám

29.3. 09:00-12:00 velikonoční dílny pro děti v konírně

9.4. Slavnost Zvěstování Páně

18:00 mše sv. v Třešti u sv. Kateřiny

14.4. 18:40 Hodice - mše sv. v KD

15.4. udílení svátosti pomazání nemocných při všech mších sv.

29.4. Poutní slavnost sv. Kateřiny Sienské

10:00 mše sv.

18:00 mše sv.

5.5. Diecézní pout' ministrantů na Vranov u Brna

13.5. 15:30 setkání členů živého růžence na faře

18.5. 18:00 mše sv. a duchovní obnova k Duchu sv. - P. Serafím Jan Smejkal, OCarm

19.5. 20:30 vigilie Slavnosti Soslání Ducha sv.

20.5. 11:30 poutní mše sv. ve Dvorcích

25.5. výlet dětí z náboženství do Osové Bítýšky

25.5. 16:00-19:00 Noc kostelů v Kostelci

26.5. 09:00 první svátost smíření dětí v Třešti

27.5. 09:30 slavnost prvního svatého přijímání v Třešti

30.5.-2.6. farní pout' do Polska do Čenstochové

2.6. 18:00 Růžená - mše sv.

3.6. Slavnost Těla a Krve Páně

08:00 mše sv. s průvodem

10:30 Kostelec - poutní mše sv. a první svatě přijímání

8.6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

17:00 mše sv.

17:00-22:00 Martinská noc

10.6. 10:00 Třeštice - poutní mše sv. ke sv. Antonínovi Paduánskému

17.6. 10:00 Růžená - slavnost prvního svatého přijímání

24.6. farní pout' do Kostelního Vydří

10:00 mše sv.

29.6. táborák na zakončení školního roku po skončení mše sv.

Jak jistě víte, již několikátý rok probíhá v naší zemi Noc kostelů. I v našem městě jsme se k této akci připojili a mnozí z vás se na tento večer těšili, protože jste měli možnost podívat se na místa v kostele, kam se běžně nedostanete, poslechnout pěknou hudbu, dozvědět se něco zajímavého nebo prožít chvíle klidu a ticha, které tolik potřebujeme.

Noc kostelů je letos 25.5., ale bohužel u nás nebude, protože skupina Labyrint, která nám pravidelně tento večer zpřijemňuje svým zpěvem a hudbou, v tomto termínu nemůže. Ale nebojte se, připravili jsme v pátek 8. 6. 2018 pro vás Martinskou noc, která začne v 17 hodin mší svatou. Otevřeme pro vás kostel sv. Martina, kde vám nabídneme bohatý program. Zahrají vám učitelé a děti ze ZUŠ. Zaručeně zajímavé bude povídání manželů Nerušilových o misiích ve Východním Timoru. Tomáš Lajtkep zazpívá s doprovodem varhan a Labyrint přednese Popelku nazaretskou. Bude i mimořádná příležitost vystoupat na kostelní věž a rozhlédnout se po večerní Třešti. A možná vám přijde i vhod ochutnávka mešního vína a občerstvení v konírně. Podrobnější program naleznete v květnovém čísle Našeho města.

Domnívám se, že tato změna může být i dobrou příležitostí navštívit Noc kostelů v okolních farnostech, např. v Kostelci, Jihlavě, v Telči, v Třebíči, a do naší farnosti pozvat své přátele na Martinskou noc.

na setkání s vámi se těší
P. Tomáš Caha

VELIKONOCE VE FARNOSTECH TŘEŠŤ, RŮŽENÁ, KOSTELEC

29.3. Zelený čtvrtek

Třešť - sv. Martin:

18:00 mše sv. na památku Poslední večeře Páně

*po mši sv. společná adorace

* kostel otevřen do 21:30 hodin

Růžená 17:00 mše sv. na památku Poslední večeře Páně

30.3. Velký pátek

Třešť - sv. Martin:

09:00 společná modlitba v Getsemanské zahradě, korunka k Božímu milosrdenství

10:00 křížová cesta na Křížovou horu (začátek v kostele sv. Martina)

15:00 Velkopáteční obřady

Růžená 17:00 velkopáteční obřady

31.3. Bílá sobota

Třešť - sv. Martin:

08:00 společná modlitba u Božího

hrobu, korunka k Božímu milosrdenství

08:30 - 18:00 tichá modlitba u Božího hrobu

20:00 Velikonoční vigilie Zmrtvýchvstání Páně, agapé

Růžená 09:00 - 12:00 tichá modlitba u Božího hrobu

19:30 Velikonoční vigilie Zmrtvýchvstání Páně

1.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Třešť 09:00 mše svatá (u sv. Martina)

18:00 mše svatá (u sv. Kateřiny)

Růžená 10:00

Kostelec 11:00

Přineste si k požehnání velikonoční pokrmy.

2.4. Pondělí velikonoční

Třešť 08:00 mše svatá (u sv. Martina)

Růžená 10:00 mše svatá

POKUD TOUŽÍŠ PO VELKÉM BOHATSTVÍ, VYDEJ SE S NAŠÍ SPOLEČNOSTÍ ZA ATLANTIK!

**PRO PRACOVNÍKY 2. STUPNĚ ZŠ
TERMÍN: 15. - 25.7.**

**CENA LODNÍHO LÍSTKU:
1700, DALŠÍ SOUROZENEC 1500
1800 PŘI ZAPLACENÍ PO 31.5
PŘIHLÁŠKY NA [HTTP://TABOR.TRE-FA.CZ](http://TABOR.TRE-FA.CZ)**

**KONTAKT:
TEL: 606 627 615
KKOKEJL@SEZNAM.CZ**